

15
O C A K
1969
Yıl : 1 Sayı : 2
Fiatı : 25 Kuruş
Abone : Yıllık 5 Lira
6 Aylık 3 Liradır.

EZİLENLER

On Beş Günde Bir Çıkar Toplumcu Gazete

Sahibi ve Sorumlu Müdürü
KEMAL BURKAY
Yönetim Yeri :
Kışla Cad. No. 19
TUNCELİ
Dizgi ve Baskı :
Uğur Basınevi - Ordu

TİP Olağanüstü Kongresi Yapıldı

Türkiye İşçi Parti Aralık tarihinde Ar-
sinin olağanüstü Bü- kara'ca, bir Tunceli'li
yük Kongresi 23 - 29 hemşehrimize ait Dil-

Çıkar Yol

Hepimiz elimizi alnımıza koyup şöyle bir düşünmeliyiz. Köylümüzün perişan halini düşünmeliyiz. O, kimi zaman eşiğiyle, danasıyla aynı odayı paylaşan köylümüzü. Ağaların tarasında yarım olarak çalışan köylümüzü. Toprağı yetmeyen köylümüzü. Dünya traktörle, suni gübreyle, fenle tarım yaparken hâlâ kara sapanın ve kara öküzün ardından giden köylümüzü.

Bir lokma ekmek için yarıdan, çoluk çocuğunu bırakıp yadellere giden işçilerimizi düşünmeliyiz. Bir amelelik, bir hademelik, bir gardiyanlık, bir kütüplük için kapı kapı dolayan, yüzlerce sıraya giren, dayı arıyan, boyun bükten işsiz, fakara insanlarımızı düşünmeliyiz.

Öğretmen bulamayan çocukları, eli oyuncaklara değmeyen çocukları, yatacağı çocukları düşünmeliyiz.

Okumak için açlık çeken, rutubetli, karanlık odalarda yatan ve soğukta yataklarının içine büzülüp gaz lambasıyla okumağa çalışan fakara halk çocuklarını düşünmeliyiz.

Türkiye geniş ve büyüktür. Ankara'da, İstanbul'da ve başka büyük kentlerde kum tanesi gibi çok ve birkaç kavak boyunda apartmanlar, hanlar durmadan yanyana dizilir. Ama fabrika bacaları gözükmaz. Çalışan fakir fakara halkın sırtından kazananlar han, apartman yaparlar, fabrika yapmazlar. Demir, çimento karaborsasıyla yüz milyonları vuranlar; halkın tütününü fındığını, pamuğunu, zeytin'ni elinden ucuza kapıp dışarıya keçi gübresiyle karışık satanlar han apartman yaparlar, fabrika açmazlar, halka işyeri kurmazlar.

Hepimiz elimizi alnımıza koyup düşünmeliyiz. Topraksızlar, işsizler, okuyamayanlar, ışiksizler, evsiz ve barksızlar, devlet dairelerinde azarlananlar, poliste dövülenler, jandarmaya dayatılanlar, hapislere dolanlar, herkes oturup düşünmeli. Kahvele kağıt oynamakla derstlere deva bulunmaz. Çoluk çocuğun üç-beş kuruşuyla kafayı çekip efkar dağıtmakla işler düzelmez. Yalvarmakla düzelmez. Avuç açmakla düzelmez. Bana ne demekle düzelmez. Öküze hoo demekle düzelmez.

İşleri düzeltmek için gayret gerek'r. Kim düzelterek? İşleri yolunda olanlar mı? Zengin sehirli, büyük makam sahipleri, büyük tüccarlar, toprak ağaları mı? Hayır! Onların işi zaten yolunda. Ve zaten onlar halkın sırtında.

İşleri düzelterek olanlar altta kalanlar, yoksullar, köylüler ve işçilerdir. Ve de namuslu okumuşlardır.

İşçiler ve köylüler ve bütün çalışanlar, bü-

Sonu arkada

şat Düşün Salonunda yapıldı. 201 derece ha-
reketli geçen kongre-
sonunda seçilen yeni
Genel Yönetim Kurulu,
Genel Başkanlığa Meh-
met Ali Aybar'ı seçti.

Kongreye ilimizden
delege olarak katılan
Kemal Burkay ve Ke-
mal Yüksel de birer
konuşma yaptılar.

Kongrede, ilimizden
günden halen cezaevin-
de tutuklu bulunan
Mehmet Emin Bozars-
lan, Şadi Alkılıç, Mus-
tafa Köse, Yalçın Özer
den ve Vahap Erdoğan
du'ya dayanışma te-
graflı çekilmesi karar
laştırılmıştır. Mehmet
Emin Bozarslan, üç
yüz yıl kadar önce Ah-
medi Hani adlı garin
yazmış bulunduğu
Mem-u Zin adlı man-
zum eseri Fürtçe'den
Türkçe'ye çevirerek ya-
yınladığı yeni tutuklu
bulunmaktadır.

Genel Yönetim Ku-
ruluna işçi kesiminden
seçilenler şunlardır :

Ruza Kuas, Şaban
Erik, Şaban Yıldız,
Mehmet Yılmaz, Şinasi
Kaya, Mehdi Zana, İl-
yas Başyılmaz, Necip
Akan, Naci Eren, Ke-
mal Aksoy, Tahsin Av-
cı, Zülfikar Tığrek, Ali
Erol, Hüsamettin Gü-
ven, Rahmi Eşsizhan,
İbrahim Çetkin, Abbas
Uğurlu, Fevzi Kavuk,
Bekir Yenigün, Osman
Sakalsız, Yaşar Say-
gıner.

İşçi olmayan kesim-
den Genel Yönetim Ku-
ruluna seçilenler :

Mehmet Ali Aybar,
Hayrettin Abacı, Dğ.
Dr. Suat Aksoy, Prof.
Sadun Aren, Mehmet
Ali Aslan, Atilla Aşut
Saip Atay, Ayata Be-
ğensel, P.f. Behice Bo-
ran, Kemal Burkay, Na-
zife Cemgil, Rauf Çap-
pan, Orhan Çubukçu,

Güney Dinç, Tarık Zi-
ya Ekinici, Yaşar Ke-
mal Gökçeli, Dr. Yah-
ya Kanbolat, Samim
Kocagöz, Dr. Naci Kut-
lay, Nihat Sargın.

Genel Sekre-
terliklerine Ruza Kuas
ve Tarık Ziya Ekinici
getirildiler.

Merkez Yürütme
Kuruluna işçi kesimin-
den Ruza Kuas, Şaban
Yıldız, İbrahim Çetkin,
Fahmi Eşsizhan, İlyas
Başyılmaz, Abbas Uğur-
lu; işçi olmayan kesim-
den ise Suat Aksoy, Ta-
rık Ziya Ekinici, Yahya
Kanbolat, Rauf Çapan,
Nazife Cemgil ve Sa-
mim Kocagöz seçilmiş-
lerdir. Merkez Yürüt-
me Kurulu yedek üre-
liklerine Mehmet Yıl-
maz, Şinasi Kaya, Ke-
mal Aksoy, Atilla Aşut

Yaşar Kemal Gökçeli
ve Kemal Burkay seçil-
mişlerdir.

31 Aralık günü top-
lanan Merkez Yürütme
Kuruluna bir bildiri ya-
yınlanarak Türkiye İşçi
Partisi'nin olağanüstü
kongreden çok daha
güçlü ve birlik halinde
çıkacağını belirtmiş ve
bütün Türkiye İşçi Par-
tisi'ni bir tek ücutta
birlikte hareket et-
meye çağırmıştır.

Türkiye İşçi Parti-
si, arka arkaya yapı-
lan bu iki kongreden
sonra hızlı bir çalışma
dinamisine girmiştir. E-
mekçi halkımızı daha
büyük bir sevgi ve hız
la örgütlemek, eğitmek
ve iktidara dönmek
türmen. Türkiye İşçi
Partililerini büyük co-
revidir.

Küçük Esnaf ve zanaatçılara yazılmıştır

Kemal BURKAY

Her küçük esnafın ve zanaatkârın gönlünde
bir gün çok zengin olmak, büyük tüccar, fabri-
ka'ö: olmak umudu yatar. Oysa kaç kişi sıyrıl-
ıp dileğine kavuşabilmiştir bunlar arasında?.

Kaç berber berberlikle zengin olmuştur?

Kaç kunduracı kunduracılıkla zengin olmuştur?

Kaç terzi terzilikle zengin olmuştur?

Kaç bakkal, manifaturacı büyük tüccar ola-
bilmiştir?

Küçük esnaflık ve zanaatkârlık kolay iş de-
ğil. Sabahın köründen gece geç saatlere kadar
çalışırlar. Dükkanlarını bırakıp bir yere gide-
mezler. Orada hapis gibidirler. Her gün aynı
dükkan içinde geçen bir ömür dayanılacak gibi
değildir.

Kaç küçük esnaf ve zanaatkâr kredi alabi-
lir? Alırsa ne kadar alır? İşte birkaç rakkam :
1966 yılında bir buçuk milyon tahmin edilen kü-
çük esnaf ve zanaatkârın ancak yüz bini (yani
on beşte biri) halk bankası kredilerinden fayda
lanabilmiştir. Bunlara verilen ortalama kredi ise
üç bin lira civarındadır. Üç bin lira ile hangi
iş çevrilir ki bu kredi faiz ödemekten başka işe
yaramaz. Kredilerin aslan payını alanlar büyük
tüccarlardır. Onlara milyonluk krediler rahat
rahat verilir. İşte zengini daha zengin, fakiri da-
ha fakir denen bugünkü düzen.

(devamı 2'de)

Eğilme

Eğilme be kardeşim
Eğilme be emekçi
Alınlarını çalandır o
Eğilme
Basma bekler karın üzülür
Kalem parasına ağlar çocuğun
Ağlatandır o
Eğilme

Güller değmiyorsa dudaklarına
Bir masal perisi gibi uzaksa senden
Kış günleri sıcacık bir oda
Üşürse umutların
Eğilme

Kimin elinde güzelleşir basmalar
Kim döşer fayansları bilirsin
Kim çevirir evleri çiçeklerle
Elma, incir, kiraz, zeytin
Senin elinde allanır, tatlanır
Senin elinde uzar serviler
Eğilme

Güneşler çizilir ak kağıtlara
Onlar senin ellerindir
Yaşama türkülerini doğar tellerden
Taşlar yontulur dönüşür insanlara
Senin ellerinde güzelleşir
Hüzün, umut, yaşamak
Eğilme

Öpme o eli
Karının rengini çalandır o
Uykularını çalandır o
Çiçeklerin yoksa senin
Ağaçlar uzamazsa pencereye
Boynun bükükse kardeşim
Öpme o eli
Domatesini, basmanı, göğünü çalandır o

Eğilme be kardeşim
Yoksa yazık olur Spartaküs'e
Yazık olur Che'ye
Oturur ağlar Tran Thi Ly
Ve tüm senin için savaşanlar
Oturur ağlar Anadolu
Eğilme

Ali DİCLELİ

Çıkar Yol

1 nci sayfadan
tün yoksullar birleşipte kendi partilerini kurun-
ca ve iktidarı alınca memleket bir çığ gibi iler-
liyecektir. Han, apartman yerine önce fabrika-
lar yapılacaktır, yollar ve barajlar yapılacaktır.
Kanunlar fakir halktan yana olacaktır.

Bugün bu parti vardır ve Türkiye İşçi Par-
tisidir. Bu, işçilerin kurduğu bir partidir. Zen-
ginin, ağanın, fabrika sahibinin, büyük tüccarın
değil.

Fukara emekçi halkımızı soyup sovana çevi-
renler bunu biliyor ve bunun için ona, yani Tür-
kiye İşçi Partisine düşmanlar. Ona türlü işi-
r yaparlar.

İşçi ve köylüler, partinize sahip çıkın!
Namuslu aydınlar, halkımıza yardımcı olun!
Hep birlikte kanun yolundan iktidara yürü-
yelim!

Bu ileri dünyada bizim perişanlığımız gayri
son bulsun!

EZİLENLER BİRLEŞİNİZ!

EZİLENLER

DURRRUT

«Her sayıda bizden biri»

Bu «Durrrut» Dur-
sun ağabeyimizin sözü
dür. beğenmediği ve
hoşlanmadığı her şeye
«Durrrut» der çıkar
ışın içinden.

Dursun ağabey kim
dir? : Dursun ağabey,
bir içkidir. Çoförlük
yapar. Bizim ilde her
kes Dursun'u sever.
Dursun da herkesi se-
ver. Bir çecekonduda
oturur bizim Dursun.
Kendi yağı ile kavru-
lan üstü bir kişidir.
Merttir. Gözün u-
daktan esirgemez. Eğ-
riye eğri, doğruya
doğru der. Kü-
çükle küçük, büyükle
büyüktür. Bütün köyü
lerin ve işçilerin dostu
dur. (kumuş takımı-
yla da oturmasını ve ko-
nuşmasını becerir. Ve
lâkin her lâfı beğen-

YENİ MODA

Bir ara bir moda
çıkıyordu. Siyasi parti-
ler kendilerine hayvan
resimlerini anblem ola-
rak seçiyorlardı. AP at
resmini, GP koçu, MT.
kartalı...

Süleyman Bey Mis-
ter Jonson'la çektirdi-
ği resmi dört bir yana
dağıtıp önce AP baş-
kanlığına, sonra Başba-
kanlığa jet hızıyla fır-
ladıldıktan bu yana yeni
bir moda çıktı. Muhte-
rem adaylarımız 6-9 luk
resimlerini çoğaltıp seç-
men vatandaşlara yağ-
dırıyorlar.

Eski senatörümüz
ve geleceğin hızlı adayı
Mehmet Ali Demir, Sü-
leyman Bey'le burun bu-
runa çektirdiği bir res-
mi, mağazalara varın-
cayadek postalamış. Ba-
kın, diyor, ben ne ada-
mım!..

Arkasından Nihat
Saltık adlı palabıyıklı
ve yakışıklı hemşehri-
miş de bu modaya katı-
lıvermiştir.

Şimdi Tunceli seç-
menleri öteki adayların
orijinal resimlerini sa-
bırsızlıkla beklemekte-
dirler. Eyleye her Tun-
celi'nin bir albüm do-
lusunu resimleri olacaktır.

Bu arada Tunceli
Halkı adına sayın aday-
lardan bir dileğimiz o-
lacak : birleşip herkese
bir de albüm gönderme-
lidirler.

mez. Beğenmediği lâf
olursa, peşinen «Dur-
rut» u çeker.

Biz de, Dursun a-
ğabeyimizin ağzı ile,
aşağıdaki lâflara bir
DURRRUT çekelim i-
zin verirsiniz :

Dedi - Amerika bi-
zim büyük dostumuz-
dur.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Yurdumuz-
da kar borsa yoktur.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Bizim köylü-
lerin cepleri ve de cüz-
danları para ile dolu-
dur.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Her işçimi-
zin bir araba bası vardır.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Bizim yur-
dumuzda rüşvet artık
tarihe karıştı.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Personel ka-
nunu bu sene uygulan-
yor.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Bizim bütün

men urlar ve işçiler
bolluk içindedirler.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Bizde yirmi
al'ı milyon özel sektör
vardır.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Her şoföre
bir araba verileceği gö-
bi, herkesin de bir evi
olacaktır.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Bankalar
kredilerin çoğunu fa-
kir halka veriyor.

Dedim - Durrrut.

Dedi - Siz ne isti-
yorsunuz kardeşim?

Dedim - Önce sağ-
lığı ve sonra da iş-
çilerden, köylülerden
milli tvekili çıkmasını,
biraz da onların zen-
gin olmasını istiyorum.

Dedi - Onlardan
mebus çıkacak adam
yoktur. Onlar olamaz
ayıptır.

Dedim - Carrrt,
Zarrrt, Zurrtr ve de
DURRRRRRRUT.

Ali GÜLTEKİN

Küçük Esnaf ve zanaatçılara yazılmıştır

1 nci sayfadan

Kaldıkları Türkiyede de burjuvazi geliştikçe kü-
çük esnaf ve zanaatkarlık gitgide ölecektir.
İşte bir zamanlar yemenicilik diye kabalık bir
meslek vardı. Şimdi kaç yemenici var? Kırdura-
sanayii geliştikçe ve gitgide tek elde toplandık-
ça kunduracı da gidip işçi olacak, fal'rikatörle
başla çıkarmayacak. Bir zamanlar kolacılık diye
bir meslek vardı. Nerde şimdi o? Naylon göm-
lek çıkınca o da öldü.

Yarın öbür gün konfeksiyon geliştikçe terzi
likte ölecek. Büyük satış mağazaları kuruldukça
bakkallık ve diğer küçük esnaflıkta son bulacak.
Bunlar gitgide işçi olacaklar ve ça'laşıp zengin-
leri daha zengin etmeye yarıyacaklar. Emekle-
rinin karşılığı ise kendilerine dönmeyecek.

Zaten şimdi yaptıkları nedir ki. Araya gi-
ren komisyoncu, toptancı, yarı toptancı yüzün-
den her şey kat kat pahalı olarak ellerine geçi-
yor; onlar da bir miktar kâr koyup halka satı-
yorlar. Halk pahalılığa sebep onları görüyor,
suçu onlarda buluyor. Oysa onlar komisyoncu-
yu, toptancıyı ve diğer sıynun taşındakileri zengin
ediyorlar sadece.

İşte dostlar gerçek kısaca budur. Bunu gö-
relim ve tüm halkımızın kurtuluşu için elele ve
relim. Bu di'zen, büyük burjuva dediğimiz küçük
bir azınlığa göre. Onlar da sırtlarını Amerika-
ya dayamışlar. Onlar kaymağı alıyor ve yan ge-
lip yatıyorlar. Memleket kalkınmış ya da kal-
kınmamış umurlarında bile değil. Onlar kal-
kınımlar ya!

Fakir halk olarak elele verelim, iktidara ge-
lelim. Memleketi kalkındırmak ta ancak bizim
işimiz.

Kemal BURKAY